

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

(ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΑ)

Ὁ μόνος δήμαρχος τοῦ Κράτους, ὅστις δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι εἶχε τὰς συμπαθείας τῶν συνδημοτῶν του, εἶνε ὁ τοῦ δήμου Στύρου κ. Κακόμοιρος.

Οἱ ἀντιπρόσωποι του μανθάνομεν ὅτι ἔλεγον εἰς τοὺς ἐκλογαῖς :
— Μὴ φῆρο καὶ γὰρ αὐτὸν τὸν κακόμοιρον.

Τὶ ἀτύχημα.
Νὰ μὴ γνωρίζῃ ἀνάγνωσιν ὁ δήμαρχος Βιδίου.

Ἐξαιρετικῶς ὁ κ. Θεομύσης θὰ βλέπῃ τὸν δῆμον του ἀναγραφόμενον πάντοτε εἰς τὰς ποιητικὰς συλλογὰς, ἀφοῦ εἶνε δήμαρχος... Ἰου.

Μετὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους παραστάσεις γνωστῆς κωμωδίας, ὁ δήμαρχος Διδύμων ἔπρεπε νὰ εἶνε ὁ κ. Ταβουλάρης, ἐν τούτοις κατ' ἀνακολουθίαν ἐξελέγη ὁ κ. Ασπασιάδης.

Τὶ ἔξοχος τιμὴ νὰ εἶνε τίς δήμαρχος Βουπρασίων ἢ Βουρράδων !

Κατάλληλος ἐκλογή.
Τοῦ δήμου Ποταμογειτόνων ἐξελέγη δήμαρχος ὁ κ. Χείμαρος.

Τὶ θὰ συνδραμεῖν εἰάν ἐξελέγτο δήμαρχος Λύσσης ὁ κ. Σκυλλοδήμος ;

Ἀπλὴ ἐρώτησις :
Δύνανται οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι τοῦ δήμου Μακρυνείας νὰ ψηφίσωσι παράνομόν τι, ἀφοῦ ἔχουσι ἐπὶ κεφαλῇ τῶν τῶν δήμαρχον κ. Μπαλτῶν ;

Τίλος.
Εἰς τὸν δῆμον Κρίσις δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκλεχθῇ ὁ δήμαρχος Ποταμίον κ. Πανάρτος ;

Τσοπανάιος

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Τὸ θέατρον τῶν Ὀλυμπίων, ὅπου παριστάνει ὁ γαλλικὸς θίασος, κατὰ προτίμησιν ἐφέτος συχνάζεται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ. Μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν παρασταθέντων ἔργων τρία ἤρεσαν περισσότερον τῶν ἄλλων, ἡ *Mam' zelle Nitouche*, ἡ *Μασκὸς* καὶ ἡ *Ἡμέρα καὶ Ἡ Νύξ*. Εἰς τὰ δύο πρῶτα διέπρεψεν ἡ κυρία Λασσάλ, εἰς τὸ τρίτον δὲ διεκρίθη ἡ κυρία Γρετῶ, ἡ νέα ὑψίφωνος. Ἡ κυρία Λασσάλ ἔχει φωνὴν γλυκυτάτην, τὸ ὄμμα δὲ εὐστροφὸν καὶ τεχνικώτατον. Εἶνε ἐκ τῶν καλῶν ἀειδῶν ὧς ἠκούσαμεν ἐν Ἀθήναις. Ἡ φωνὴ τῆς κυρίας Γρετῶ δὲν εἶνε ἰσχυρὰ, ἀλλ' εἶνε ἀπαλὴ καὶ γλυκεῖα, ἐνιαχοῦ δὲ χρωματίζεται διὰ ζωνῆς περιπαθείας. Ἐν γένει ὁ θίασος εἶνε καλῶς κατηρτισμένος, παρὰ τὰς δύο δὲ πρωταγωνιστρίδας ἐπίζηλον θέσιν ἐν τῇ ἐκτιμῇ τοῦ κοινοῦ κατέχει καὶ ὁ κωμικὸς κ. Douchet, ὅστις παρὰ τὸ ψυχρὸν ὄνομά του εἶνε τόσο θερμὸς καὶ ζωνρὸς. Ἡ χαρίεσσα κυρία Σαρλέ, ὁ ὀξύφωνος κ. Γρετῶ,

ὁ κ. Σαρλέ καὶ ὁ νέος κωμικὸς κ. Μονκλαίρ συμπληροῦσι τὸ πρωτεῖον προσωπικὸν τοῦ θιάσου.

Εἰς τὸ μελόδραμα *Ἡμέρα καὶ Νύξ*, ὁ πρωθυπουργὸς Καλαβαζάς, οὗ τὸ ὄνομα, ὅπως ὅλων τῶν Ἰσπανῶν καὶ τῶν Πορτογάλων, ἔχει μῆκος σεβαστόν, ἐπαναλαμβάνει πάντοτε, μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν αὐτοῦ ἐν εἰδει ἐπωδοῦ.

— Τὸ ὄνομα εἶνε κάπως μεγάλον, ἀλλὰ θὰ μείνῃ.

Ἐσυλλογίσθημεν ἀμέσως τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον. Οἱ μέλλοντες συγγραφεῖς ἐλληνικῶν μελοδραματίων, οἵτινες θὰ ἔχουν ἀνάγκην νὰ παρεμβάλλουν κανένα ὑπουργόν εἰς τὰ ἔργα των, δὲν θὰ τὸν λησμονήσουν βεβαίως. Καὶ οὕτω τὸ ὄνομα θὰ μείνῃ.

Ὁ αὐτὸς Καλαβαζάς ἐν τῷ αὐτῷ μελοδράματι ἔλεγε :
— Εἶμαι ὁ μᾶλλον ἰσχύων ἀνὴρ τοῦ βασιλείου μετὰ τὸν βασιλέα ἢ μᾶλλον καὶ πρὸ αὐτοῦ. Τὰ βλέμματα πολλῶν ἐστράφησαν πρὸς τὴν θέσιν τοῦ κ. Τρικούπη, ἀλλ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν παρίστατο κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην εἰς τὸ θέατρον.

Ἀ' propros.

Πολλοὶ ἐρωτῶσι διατί ὁ κ. Τρικούπης ἐξ ὅλων τῶν παρασταθέντων ἔργων, ἐπροτίμησεν ἵνα παρευρεθῇ εἰς τὸ θέατρον, τὸ μελόδραμα *Ἡ Καρδία καὶ Ἡ Χεῖρ*.

Ἐν εἰσιτήριον διὰ τὴν προσεχῇ παράστασιν τοῦ μελοδράματος τούτου δίδεται εἰς πάντα ὅστις δυνήθῃ νὰ δώσῃ πιθανὴν τινα ἐξήγησιν.

Ἄλλ' ὧς ἐλθῶμεν πάλιν εἰς τὸν Καλαβαζά. Ἐν μισθῷ σκηνῇ λέγει :

— Ὁ ὑπουργὸς δὲν πρέπει νὰ φεύγῃ συχνὰ ἀπὸ τὴν θέσιν του εἰάν θέλῃ νὰ μένῃ πάντοτε ὑπουργός.

Εἰς τῶν ἡμετέρων ὑπουργῶν, τακτικὸς θαμὼν τοῦ θεάτρου, δὲν ἐγκατέλιπε καθ' ὅλην τὴν παράστασιν τῆς θέσιν του.

Ὁ δὸν Βραζέρο εἰς μίαν σκηνήν, εἰς τὴν ὁποίαν τοῦ προτείνουν νὰ λάβῃ σύζυγον ἄλλην ἀντὶ τῆς Μανώλας, ἀπαντᾷ :

— Εὐχαριστῶ ἀκοῦμαι εἰς αὐτὴν ποῦ ἔχω.

— Καὶ δὲν ἔχει ἄδικον, ψιθυρίζει εἰς τῶν πρὸ ἐμοῦ καθημένων, παρατηρῶν καλῶς διὰ τῶν διόπτρων τὴν Μανώλαν — ἣν ὑποκρίνεται ἡ κυρία Γρετῶ.

— Ἔσο ἀνὴρ ! λέγει ὁ αὐτὸς Βραζέρο πρὸς τὴν λιποθυμοῦσαν ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει Βεατρίκην, θέλων νὰ ἐμψυχώσῃ αὐτήν.

Ἀλλὰ μὲ ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν τῆς ἀμφιβάλλομεν ἂν αὕτη ἠδύνατο νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν συμβουλὴν.

Ὁ θίασος προκηρύσσει διὰ προσεχῇ ἐσπέραν τὴν παράστασιν τοῦ δράματος *Ἰσσοι Σπαθί*. Ὅλαι αἱ θέσεις ἐνοικιάσθησαν ἀπὸ τοῦς θαμῶνας τῶν χαρτοπαικτικῶν

Ἀριθμὸς 160.